

GRANOLLERS pàg 10
Una jornada busca reivindicar la dona a les arts escèniques

PARETS pàg 14
Anna Moragriega i Núria Dunjó, candidates als Gaudí d'enguany



línia vallès

4/11/2022 · Núm. 837 · liniavalles.cat

La inflació posa l'hostalera i el comerç contra les cordes

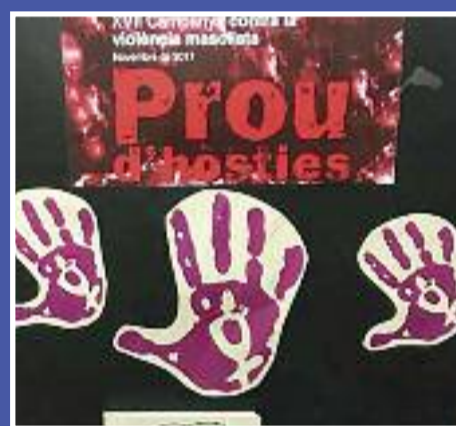
Diferents entitats que representen els dos sectors avisen que aviat poden començar a tancar alguns negocis pàg 18

"Tenim moltes ocupacions conflictives"

Entrevista a Mireia Dionisio, alcaldessa de Mollet pàgs 2 i 3



Foto: Línia Vallès



PRELUDI DEL 25-N pàg 14
Parets aposta per un mes de novembre ple d'actes feministes

MOLLET pàg 11
Obre a la ciutat un punt informatiu sobre l'eutanàsia

A FONTS pàgs 12 i 13
Com era la metròpoli a finals del segle XIX i inicis del XX?

Espai Empodera't

ESPAI DE VIDA CONSCIENT A MOLLET DEL VALLÈS

- IOGA
- PILATES
- HIPOPRESSIUS
- COACHING
- SUPORT A L'EMBARÀS I EL POSTPART
- OSTEOPATIA ADULTS I INFANTS
- NUTRICIÓ NATURAL
- ACUPUNTURA
- PSICOLOGIA

Informa't de les activitats i professionals al teu servei

info@espaiempodera't.cat
Whatsapp 93 130 69 22



Av. Llibertat, 59 (despatxos) Local 1
Mollet del Vallès

@espaiempodera't





“Molts veïns del Calderí volen que el barri es transformi”

Mireia Dionisio

Alcaldessa de Mollet

A. Ribas / O. García
Fotografia: Línia Vallès

Ja fa més de quatre mesos que va assumir l'alcaldia de Mollet, després de 18 anys de mandat de Josep Monràs. No deu ser fàcil un relleu així...

La veritat és que no ha estat difícil. Ni pel que fa a la relació amb en Josep, que continua formant part del meu govern, ni per la part de la gestió municipal, perquè durant molts anys he portat regidories importants. A més, la ciutadania ho ha vist com un relleu molt natural.

Quan s'anuncia un relleu així, però, normalment l'alcalde no continua com a regidor. En aquest cas sí. Per què?

El pes d'una alcaldia no és el mateix que el d'una regidoria, i va arribar un moment que en Josep, tot i que tenia el suport del partit i del govern, no es veia amb cor de continuar.

Per això també sobta una mica que segueixi com a regidor.

Sí, però com que estàvem a uns mesos d'acabar el mandat, vam decidir que es quedaria portant una de les regidories. Al final, un regidor

sempre té una porta on trucar i l'última decisió la té l'alcalde.

Això no li afegeix pressió?

No. Tinc molt clar que l'alcaldessa soc jo i en Josep, que és un regidor important, ho sap. Evidentment, escolto el meu equip, però la responsabilitat és meua.

En la presa de possessió i en alguna entrevista se li ha intuït, d'una forma subtil, que la seva manera de fer política és diferent. El seu estil és més dialogant?

No ho sé... En Josep va fer 18 anys d'alcalde i va viure coses que jo no he viscut. Potser les dones tenim un estil diferent, i ell i jo també som de generacions diferents. Ell va tenir el seu estil i jo tinc el meu. A mi m'agrada molt trepitjar carrer. Però no sabia dir si el meu estil és més dialogant.

Parlem de l'actualitat. Sobre la reforma del POUM, hi ha veïns que estan fent un pla alternatiu, Salvem el Calderí ha portat el projecte que afecta els terrenys a la justícia, als Pinetons hi ha queixes... Creu que caldria canviar alguna cosa del pla urbanístic?

Són uns quants veïns, no són la gran majoria. Per fer el planejament hem parlat amb molts veïns que no

estan organitzats i que hi estan a favor. De fet, el pla només va tenir una seixantena d'al·legacions i moltes seran acceptades. Per això, crec que és un molt bon planejament i és molt ambiciós amb el tema mediambiental i de l'habitatge de protecció oficial, que és una de les mançanes que tenim. Una altra

“No crec que creixement hagi de voler dir canvi climàtic”

cosa és el model de ciutat. Molts veïns del Calderí, per exemple, volen que el barri es transformi.

Deia que és un pla ambiciós a nivell mediambiental. Per tant, els projectes urbanístics que hi ha sobre la taula van en consonància amb el moment de crisi climàtica que estem vivint?

Sí. No hi ha cap ciutat a Catalunya que tingui mig terme municipal

protegit, i n'hi ha molt poques que tinguin tantes zones verdes com té Mollet. De fet, no estic d'acord amb l'associació que s'està intentant implantar a l'ideari públic que creixement equival a canvi climàtic. Crec que ha de ser compatible l'evolució de les ciutats i la sostenibilitat.

Ara parlava d'habitatge, que precisament és un tema molt complex i sovint veiem la PAH alçant la veu. Com a Ajuntament, de vegades se senten sobrepassats?

Falten habitatges públics, és clar. En les ocupacions cal diferenciar les que són per necessitat i les que no. Pel que fa a les primeres, fem una bona feina amb l'Agència Catalana de l'Habitatge, tot i que crec que com a país hem de continuar treballant perquè, de vegades, passen molts mesos fins que una família acaba accedint a un lloguer social. Apostaria per un lloguer obligatori en els casos en què el propietari del pis sigui un gran tenidor.

Mollet forma part de l'Associació de Municipis de l'Arc Metropolità, que fa poc demanava que, en els casos d'ocupacions conflictives, es facin desallotjaments en 48 hores. A Mollet, quants casos hi ha d'aquesta mena?

No els sabia dir un número tan cat, però n'hi ha moltes que estan generant problemes, fins i tot de salubritat. Hem de tenir eines per desallotjar de pressa, perquè el problema existeix.

Però les ocupacions conflictives són un problema de primer nivell pel que fa al volum?

Si fem el percentatge dels 18.000 habitatges que hi ha a Mollet, no. Però parlin amb els veïns que tenen aquest problema... Aquesta gent necessita una resposta.

Això està clar. Ara bé, pel que ens diu no estem parlant d'una problemàtica que Mollet pateixi amb unes xifres importants.

No. A Mollet hi ha molts més habitatges on la gent paga un lloguer.

De les ocupacions que hi ha, però, les conflictives són menors que les que es fan per necessitat? Segurament, sí. Però necessitem instruments per a aquests casos.

I un seria desallotjar en 48 hores. Exacte.

Un altre tema que preocupa els veïns és el de la contaminació de l'aire i les males olors. Mollet ▶

“Empatitzo amb la Generalitat amb els diners que ens deu”

◀ **continua sent una de les ciutats més contaminades de l'Estat.** L'AP-7 és molt dolenta...

Sí, però no només l'AP-7, no?

L'aire no té fronteres. El sensor és a l'AP-7, però no reflecteix la contaminació de tota la ciutat. La contaminació de l'AP-7 l'hem denunciat per activa i per passiva, però, tot i això, aquests números estan per sota dels límits legals des de fa uns anys. De fet, estem preparant la zona de baixes emissions, vam ser la primera ciutat a reduir la velocitat a 30 km/h... Estem fent una gran feina dins de les nostres possibilitats, però evidentment no podem controlar que per Mollet passin molts vehicles.

Pel que fa a les males olors, s'ha encarregat un estudi a la UPC, amb altres municipis, per trobar-ne l'origen.

A l'estiu en vam viure algun episodi puntual, però a Mollet va tenir un impacte molt menor en comparació amb el que hi va haver a la Llagosta i Santa Perpètua.

Tot i això, Mollet Respira diu que el focus podrien ser les empreses Kao, Marcilla i Euromed...

No sé quins estudis ha fet Mollet Respira, però com a alcaldessa he de donar una informació fidedigna. Per això nosaltres vam prendre la decisió de parlar amb la UPC.

Si parlem de la relació amb la Generalitat, hi ha l'etern deute que el Govern té amb l'Ajuntament, una part del qual està judicialitzat. La Generalitat sempre parla del seu compromís amb el municipalisme, però una cosa són les paraules i l'altra els fets?

Sí. Sempre dic que els ajuntaments, amb el finançament, som els grans abandonats històricament. Amb la Generalitat tenim temes judicialitzats perquè nosaltres defensem que ens deuen uns diners, ells defensen que no i al final serà un jutge qui ho dirà. I després hi ha una part del deute que és despesa corrent. Només demanen una planificació de pagament perquè això ens genera problemes de tresoreria i només han de fer l'ingrés.

Sembla una cosa fàcil d'arreglar, però es va acumulant.

Sí. No defensaré el Govern, però entenc que tothom demana i al final els diners són els que són.

Hi pot empatitzar una mica amb aquest tema, doncs.

Sí, perquè sé que no és fàcil gestionar una ciutat i m'imagino que un país sencer és molt difícil. Tot i això, no pot ser que hi hagi coses de despesa corrent des de fa anys.

Qui també reclama més atenció, en aquest cas de l'Ajuntament, són els veïns de Can Pantiquet i la Riera Seca, que han denunciat que se senten “deixats i oblidats”. Sobretot pel que fa a la neteja, a l'incivisme i als equipaments... Tenen raó aquests veïns?

És una percepció, no és que tinguin o no raó. La neteja es fa a tot arreu igual i estem incrementant-ne els recursos, que calia fer-ho. Però la neteja de l'espai públic no se soluciona només amb recursos públics; ens hi hem d'implicar tots. Al final, o veiem que el pipí del gos fa malbé els fanals... O serà impossible per molts recursos que hi posem. No és un tema de barri o de ciutat, sinó de la societat. Hi ha gent que és molt marrana... I en els altres temes, estem actuant. Hem millorat la il·luminació, les voreres...

L'hi volíem parlar d'una entitat en concret, Al Huda, amb qui en els darrers anys s'ha viscut un conflicte, relacionat amb el seu local, que semblava que fins i tot estava focalitzat en la figura de Monràs. Amb vostè com a alcaldessa ha canviat alguna cosa?

Bé, el president d'Al Huda va dir a l'alcalde Monràs fa uns anys que no es volia reunir amb mi perquè era una dona. L'alcalde li va dir que era la regidora d'Urbanisme i que s'havia de reunir amb mi. Dit això, la relació amb el president d'Al Huda sempre l'he tingut, també ara com a alcaldessa.

“El president d'Al Huda no es volia reunir amb mi perquè soc una dona”

Per tant, ja no hi ha el posicionament seu de no voler reunir-se amb vostè perquè és una dona?

És que va continuar reunint-se amb mi perquè l'alcalde li va deixar clar que jo era la regidora d'Urbanisme i que no hi havia alternativa.

Així doncs, es podria solucionar el conflicte amb el local?

Per la nostra part sempre hi ha hagut voluntat al respecte. A Mollet tenim dues entitats musulmanes i avui mateix m'he reunit amb l'altra i hi ha una relació perfecta. Amb Al Huda no hi havia hagut cap problema fins al canvi de lideratge. Jo sempre estic disposada a trobar solucions.

La preocupa que això que explicava, del posicionament d'aquesta persona respecte de vostè pel fet de ser dona, pugui ser la forma de fer d'aquesta entitat o creu que és un cas particular?

No vull personalitzar. El que vull és que totes les entitats estiguin bé i complint, en aquest cas, amb les normatives urbanístiques. A part, en el moment que aquesta persona va dir que no es volia reunir amb mi per ser dona, va tenir la mala sort que la regidora era una dona i la cap del departament també. Al final va haver de cedir i des de llavors m'he reunit molts cops amb ell.

Alguns dels temes que hem tractat són metropolitans. Mollet forma part de la segona corona. En la governança metropolitana, encara estem verds?

Sí, ho estem. Hi ha interessos, necessitats i reptes comuns, però al final...

... Al final encara hi ha barcelonocentrisme?

Sí, n'hi ha.

S'escolta prou les ciutats de la segona corona?

No. Per això vam impulsar l'Arc Metropolità dels municipis de la segona corona.

I un dels reptes que tenen és la mobilitat. Fa poc s'ha conegut que s'invertiran 78 milions a l'AP-7. En el cas del transport públic no hi ha tan bones notícies...

Necessitem un millor transport públic, sobretot pel que fa al tren, per treure cotxes de la carretera, però és bo que s'inverteixi en les infraestructures viàries. No hem d'escollir entre una cosa i l'altra.

Ara mateix la connexió des de Mollet cap a Barcelona o cap a altres localitats és molt més ràpida en cotxe.

De cotxes n'hi continuarà havent, perquè hi ha gent que necessita anar-hi. El que cal és apostar perquè siguin elèctrics, sostenibles...

Per anar acabant, el mes de maig hi ha eleccions municipals. Creu que aconseguirà una victòria còmoda per poder tenir una xifra de regidors similar a l'actual?

L'objectiu és renovar la confiança de la ciutadania. Amb el nombre de regidors no m'aventuro, però treballa per obtenir els millors resultats.

El que està clar és que el PSC viu un bon moment a nivell nacional. Això, sens dubte, l'ajudarà... Exacte. Les municipals tenen una dinàmica diferent, però la marca hi té un pes. Jo tinc clar que treballaré per continuar sent l'alcalde de la ciutat.



– A Mollet, quantes ocupacions conflictives hi ha?

– No els sabria dir un número, però n'hi ha moltes que generen problemes.

– Però són un problema de primer nivell pel que fa al volum?

– No, però parlin amb els veïns que tenen aquest problema...

– Per tant, les conflictives són menors que les socials?

– Sí. Però necessitem eines per a aquests casos.

La lupa

L'àrea metropolitana no és de Ferraz

per Oriol López, secretari de Coordinació Municipal i Ciutats Grans d'Esquerra Republicana



Foto: Laura Busquets/ACN



Ahores d'ara tothom té clar que un dels objectius estratègics d'Esquerra Republicana de cara a les pròximes eleccions municipals és continuar fent forat a les zones metropolitanes del país, allà on més població es concentra i on tradicionalment l'independentisme ha tingut més dificultats per fer arribar el seu missatge. Una tendència que ha anat variant els darrers anys, en els quals ERC s'ha anat consolidant com a segona força, assolint fins i tot l'alcaldia en grans ciutats, com Sant Vicenç dels Horts, Sabadell, Tarragona, Sant Cugat i Sant Feliu de Llobregat, i també formant part del govern en d'altres, com Badalona, Castelldefels i Montcada i Reixac, per posar alguns exemples. Però ha arribat l'hora de fer un pas més, i aquesta voluntat es pot comprovar en l'elecció dels caps de llista republicans per a les eleccions del pròxim mes de maig. El cas més paradigmàtic és el de Gabriel Rufián, que recentment ha estat presentat com a candidat a l'alcaldia de Santa Coloma i que serà un dels referents més importants en aquesta aposta per continuar creixent en l'àmbit metropolità.

Els darrers 40 anys, els municipis amb més població de les grans àrees metropolitanes del país han estat governats de forma molt majoritària i ininterrompuda pel PSC, que a hores d'ara representa

un model de gestió municipal caduc, basat en el clientelisme i esquitxat, de vegades, per diversos casos de corrupció (cas Mercuri a Sabadell, cas Consell Esportiu a l'Hospitalet, cas Inipro a Tarragona...). En contraposició, des d'Esquerra Republicana proposem el nostre model basat en els valors republicans que ens defineixen des de fa més de 90 anys, amb la transparència, l'honestedat i el com-

Per fer realitat un canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a la metròpoli

promís amb el bé comú com a banderes que ens han de permetre transformar els municipis per millorar la vida de la ciutadania.

Això és el que veritablement ens mou: ser al costat de la gent per millorar la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania. Amb aquest objectiu treballem des de cadascun dels municipis del país on tenim representació i des de totes les institucions que liderem, començant per la Generalitat de Catalunya. En canvi, la manca de preocupació dels socialistes pel ben-

estar del conjunt de la ciutadania, especialment de les persones que viuen a l'àrea metropolitana, s'evidencia en la pèssima realitat de l'únic servei de Catalunya que gestiona al 100% el govern de l'Estat: Rodalies. ¿De què serveix regalar títols de transport si a l'hora de la veritat les persones que agafen un tren cada matí han de patir les deficiències d'un servei que els provoca l'angoixa de no saber si podran arribar al seu lloc de feina o a recollir els seus fills a l'escola? Ja n'hi ha prou de governar d'esquena a la ciutadania.

Per fer realitat aquest canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a les zones metropolitanes. És imprescindible per poder avançar en els dos grans objectius: d'una banda, ajudar la ciutadania en uns moments de grans dificultats, a causa de la inflació i l'augment dels preus dels serveis, i, d'altra banda, fer créixer el suport a la República catalana, ja que disposar de les eines d'un estat per posar-les al servei de la ciutadania és fonamental per poder millorar, de forma plenament efectiva, la vida de la ciutadania del nostre país. Com bé diu Gabriel Rufián, l'àrea metropolitana no és del PSOE, no és de Ferraz, és de la seva gent. Per això volem comptar amb totes i cadascuna de les persones que viuen a les zones metropolitanes del país per escriure conjuntament el futur. Un futur que volem republicà, pròsper i socialment just.

Aquí es piula

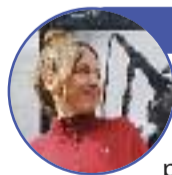


El Twitter en paper



@apunte

La Joana Masdeu ha comès l'error de dir que era periodista parlamentària, on ens coneixem tots. Però si diu que és un veí de Cornellà que es queixa d'algo o un metge de Torroella que està veient quelcom rar als pacients, t'ho empasses. Vull dir que, a Twitter, desconfieu de tot.



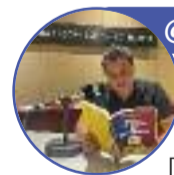
@laiamarques

Treballo a un *coworking* ple d'empreses punteres, *start-ups*, *entrepreneurs*, guiris, gent molt intel·ligent, cervells descomunals, innovació, *afterwork* i *candemor*, que tiren les llandes a l'orgànic i no volen posar el *puto* rentaplats perquè ja ho farà la treballadora de la neteja.



@CarlotaGurt

Benvolgudes (i abjectes) empreses, us recordo que les factures s'han de pagar a màxim 60 dies. Qualsevol termini superior és il·legal, fins i tot si s'estipula en el moment d'encarregar la feina. Gràcies per continuar infringint la llei. Ben cordialment, l'autònom maltractat.



@SiqueRodriguez

Definitivament, el *tribunero* ha mort. Avui [26 d'octubre de 2022, durant el partit contra el Bayern], amb l'equip eliminat, 84.000 persones. I amb 0-2, la gent continua animant. És un canvi en el mapa social del Camp Nou. Desconec si durarà o no. Però meix una anàlisi sociològica.



Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró



h hipervallès

moda - eines - papereria - llar - jardineria - cuina - etc...

Coixins, catifes,
mantes, llanes,
tovalloles, etc



A LA TARDOR, VESTEIX CASA TEVA



NOVA WEB: hipervalles.com



C/ Ramon i Cajal, 1 a l'11 · Parets del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h **P** Pàrquing gratuït **iv** Sortida Pol. Ind. C-17

Els semàfors



Escena Gran

Escena Gran ha organitzat la jornada Dones i Arts Escèniques que se celebrarà demà al Teatre Auditori amb 40 dones vallesanes. Un projecte que pretén ser un espai d'intercanvi d'experiències on reivindicar el paper de la dona en el sector.

pàgina 10



Castellers de Mollet

Els Castellers de Mollet han fet la millor actuació de la seva història en el marc de la seva 30a Diada Castellera, on van superar l'actuació feta al Concurs de Castells de Tarragona fa un mes, que era la millor fins al moment.

pàgina 11



Aj. de Parets

L'Ajuntament de Parets ha tirat endavant una nova edició de la campanya *Prou d'Hòsties*, que durant tot el novembre inclourà activitats per promoure el feminisme i erradicar la violència vers les dones al municipi.

pàgina 14

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 Una dona denuncia una agressió a l'estació de Granollers Centre
- 2 El Moll Petit, de Mollet, en 'stand by' mig any després d'haver tancat
- 3 Ingressa a presó un lladre multireincident per onze robatoris amb força a comerços
- 4 Roben en cotxes a La Roca Village i les víctimes els persegueixen fins a Barcelona
- 5 Els Castellers de Mollet fan la millor actuació de la seva història

La clau

Un nou verd per a un nou Granollers

per Núria Maynou (ERC Granollers)



Si hi ha un consens a la ciutat de Granollers, és que hi falta verd. O dit d'una altra manera, la ciutat és grisa. Fa molt de temps que grups polítics de l'oposició, opinadors i ciutadania en general ho diuen. Fins i tot ho ha admès el govern del PSC, últimament. Aquest fet ha esdevingut encara més important recentment: el canvi climàtic –i la necessitat de refugis climàtics a l'estiu–, la contaminació, el medi ambient i la necessitat d'un canvi de model a les ciutats ocupen un espai rellevant a l'agenda política del país.

Fa uns mesos, a Granollers vam aprovar per unanimitat el Pla del Verd Urbà. En aquest document es reconeix que la meitat dels espais verds de Granollers estan concentrats a la llera del riu Congost –en gran part, en superfície on no es pot accedir– o en sòls no urbanitzables, als afores de la ciutat. No només això, sinó que també s'hi explica que, del 50% restant, només són parcs menys de la meitat (un 20% del total), mentre que la resta són espais verds urbans no utilitzables en paviments durs. Perquè tothom ho entengui, alguns arbres, jardineres i parterres que decoren, però als quals no es pot accedir de cap manera. El pla, doncs, ho diu molt clar: Granollers necessita molt més verd, després d'un desenvolupament urbanístic i creixement que no ha pensat prou en la necessitat d'obrir nous espais verds i de naturalitzar molts espais de la ciutat.

Cal remarcar la necessitat de crear un autèntic pulmó verd al centre de la ciutat

En aquest sentit, no puc evitar assenyalar que l'actual ciutat és la que ens deixa més de quaranta anys amb un govern monocolor. Aquesta grisor de la qual parlava no s'arregla, doncs, posant petites jardineres per la ciutat. Simplement, no n'hi ha prou. Aquest no és el nou verd que cal per al nou Granollers. La nova ciutat que volem no és un lloc on es parli de posar més arbres i flors, sinó on es parli de vegetació i cobertures vegetals (tapissos, arbustos, terrats amb horts ur-

bans, etc.), canviar el paviment gris per verd, amb més arbrat, amb més plantes que ajudin a fer una ciutat més verda, més sostenible i que ens ajudi a suportar millor aquest canvi climàtic cap al qual anem.

Però, especialment, ha d'haver-hi més parcs. Grans pulmons verds que canviïn de dalt a baix la fisonomia de la ciutat. En aquest sentit, és positiu el projecte Congost Connecta Natura 2025, però és incomplet: l'autèntic eix verd ha

de connectar i millorar els espais verds que enllacin Palou i el parc del Lledoner, passant per parc firal, Congost i Ponent. I evidentment, seguir la connexió amb el parc del Falgar, a Llerona. Cal pensar la ciutat també tenint en compte el seu entorn. I Granollers, com a centre del Vallès Oriental, ha de liderar la col·laboració amb altres municipis.

I, com ja fa temps, crec que cal remarcar la necessitat de crear un autèntic pulmó verd al centre de la ciutat. Si, després de quasi 30 anys sentint a parlar del cobriment de la via, es fa finalment –permeteu-me tenir-ne dubtes– seria una grandíssima oportunitat perduda no unir la font Verda

amb el parc Torras Villà, naturalitzar la plaça Barangé i enllaçar-la amb el parc –m'agradaria recordar que l'actual govern, a la plaça, hi vol fer més edificis–. Aleshores sí que hi hauria un parc de veritat al centre de Granollers, que al seu torn podria unir-se a l'espai de la Bòbila, quan es retiri l'estació de mercaderies, creant el parc més gran que hàgim tingut mai dins de la ciutat. Un nou verd per a un nou Granollers, vaja.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes



#MésApunyalaments



@ramossalvat: L'apunyalament entre les discoteques Brisas i Apolo se segueix investigant [...] La baralla la va motivar un robatori, s'ha d'aclarir si el mort era víctima o lladre.



#CanviDHora



@abocadecano: A casa tenim una fan del canvi d'hora que ja espera impacient que a les sis sigui fosc i negre. Coneixeu algú més així o tenim un exemplar únic?



#LulaVençBolsonaro



@Alex_Sants8: Resultats 2a volta de les presidencials brasileres als centres de votació a l'Estat. Barcelona: Lula 75,5%, Bolsonaro 24,5%. Madrid: Lula 56,1%, Bolsonaro 43,9%.



La ciutat sense carrers

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

El carrer ha mort, afirmava dogmàticament Le Corbusier en la dècada del 1930. Amb aquesta provocadora sentència, l'arquitecte franc-suís proposava una ciutat radiant, la Ville Radieuse, on els edificis s'aixecaven sobre pilars per deixar passar per sota un parc infinit, sense carrers delimitats, i els passadissos dels blocs residencials prenién el paper de "carrers interiors" d'accés als habitatges. Era temps d'entreguerres, en el qual el moviment modern pretenia reinventar la manera d'habitar i construir ciutats, en un intent de reescriure una història que es mostrava tràgica.

El projecte que, malauradament, s'ha començat a construir a l'Àràbia Saudita, The Line, pretén completar, en 50 anys, una ciutat per a 9 milions de persones amb un sol carrer recte de 170 quilòmetres de longitud i una amplada de 200 metres. 170 quilòmetres, perquè se'n facin una idea, és la distància entre Barcelona i Vielha o entre Lleida i Girona en una línia estrictament recta, sense concessions a la geografia, a l'existència de zones poblades o a la natura. Per si no n'hi hagués prou, aquest longitudinal despropòsit tindrà façanes de mirall a l'exterior, majoritàriament desert, que a més de dividir l'habitatge natural de moltes espècies confondrà les aus o altres animals, creient que volen cap a un horitzó llunyà. Una cosa semblant al que li passava a Jim Carrey al final de la pel·lícula *El xou de Truman* quan la proa del seu vaixell travessava la lona del decorat en forma de cel.

Veient les imatges virtuals de la vida interior d'aquesta "ciutat", crida l'atenció l'atmosfera que recrea, semblant a la d'un "mall" comercial a la qual ja comencem a estar acostumats i que, a l'Orient Pròxim, és tan habitual en les últimes ciutats *ex novo* aixecades al no-res: un passadís central amb botigues a banda i banda. Aquest únic espai central, en paraules dels seus creadors, es fa precisament "per evitar que hi hagi carrers". Segons sembla, aquesta vegada l'emergència climàtica i la contaminació a les ciutats han tornat a sentenciar els carrers com a culpables, eliminant-

los sense miraments en la construcció de la ciutat, en nom de l'ecoeficiència i la sostenibilitat.

Una trama de carrers era l'acte fundacional de les ciutats romanes. Tot començava amb una intersecció, la del Cardus Màximus, un carrer sensiblement orientat nord-sud, amb el Decumanus Màximus, en sentit est-oest, encara que també eren freqüents altres orientacions atenent el context on s'implantaven. La intersecció del Card amb el Decumà donava origen a una de les portes de la ciutat. D'una banda, el Fòrum (fora), on es comerciava amb l'exterior i, de l'altra, l'interior de la ciutat, que creixia en forma de malla afegint-hi carrers paral·lels i perpendiculars segons la mida de les *insulae* o parcel·les. El creixement de les ciutats acabava desbordant la pròpia porta, així que el fòrum es va convertir en l'espai públic central de la ciutat; el lloc de trobada i de debat.



Fotografia aportada per l'autor

A Barcino, el Card de la ciutat romana és el carrer Call i Llibreteria i el Decumà és la línia del carrer del Bisbe i el carrer de la Ciutat. Formen un angle d'uns 45° amb els eixos cardinals, molt semblant al de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, aixecat gairebé dos mil anys després. És curiós observar com el límit de l'Eixample que va projectar Cerdà, girat novament 45° respecte de la trama de l'Eixample, és la reinterpretació fidel del Card i del Decumà romà, en aquest cas l'avinguda Meridiana (nord-sud) i l'avinguda del Paral·lel (est-oest), a la intersecció de les quals hi ha els afores; el port on comerciem amb l'exterior. Diran vostès, doncs, que el Fòrum de les Cultures del 2004 es va fer en un lloc equivocat...

La intersecció, la cruïlla, és el que provoca la trobada; l'espai urbà per excel·lència. Com encertadament va assenyalar el desaparegut arquitecte i catedràtic d'Urbanisme Manuel de Solà-Morales, la veritable cèl·lula de l'Eixample barceloní no és l'illa, sinó la cruïlla de carrers aixamfranats. No debades, el primer assaig que es va fer per comprovar com es veuria aquesta nova arquitectura de l'Eixample va ser reproduir a escala real una cruïlla de carrers a l'interior de les muralles de la ciutat. Concretament, als carrers Doctor Dou i Pintor Fortuny, i que es pot visitar actualment.

Barcelona, comparada amb altres ciutats, és una ciutat petita i compacta. Propicia la vida urbana a través dels seus carrers, que juntament amb els seus parcs i les seves places generen llocs per a la trobada i l'intercanvi. Però també la fan molt còmoda i eficaç. La malla ha estat adoptada per infinitat de ciutats de tot el món, amb diferents mides i ritmes. Facilita la mobilitat i, amb això, optimitza l'energia que utilitzem per desplaçar-nos-hi. La proposta de la ciutat àrab, de 170 quilòmetres de llargada per 200 metres d'amplada, podria resoldre's fàcilment amb una malla de 5,83 quilòmetres de costat. Una cosa així com un quadrat des de la platja de Llevant fins al final del Paral·lel, vorejant la ronda de Dalt. Una superfície de 34 km², que cabria perfectament en els 100 km² que ocupa Barcelona.

No és estrany que els promotors anunciïn trens bala que permetran viatjar en només 20 minuts de punta a punta de la ciutat a més de 500 km/h –això si no hi ha parades intermèdies. Tot molt sostenible. No m'imagino oblidant-me les claus a casa i havent d'agafar el tren bala de nou, cosa que a Barcelona, per exemple, solucionaríem caminant, en bicicleta o agafant el V15. Una ciutat que es dissenya ineficient de sortida no pot pretendre ser més ecoeficient que les altres.

Tampoc no hi voldria viure i necessitar una ambulància, apagar un foc o ser rescatat en cas d'un atemptat o de qualsevol emergència. Res de bo sembla que pugui sortir d'una ciutat fundada a partir d'un únic carrer. Ben mirat, un Card. Un Card molt gran.

Les millors perles



Roba una tele d'una pensió, la porta fins a un bar i, quan s'adona que s'ha descuidat el comandament, torna a la pensió per recuperar-lo. És la jugada mestra d'una lladre a Galícia, segons ha explicat la Policia Local de Rolda da Muralla.

S'adonen que un quadre de Piet Mondrian ha estat 77 anys penjat del revés. L'experta que va detectar l'error no entén com ha pogut passar. La resta de mortals, en canvi, ho entenem perfectament. Ai, l'art contemporani.

Pedro Sánchez va celebrar poder "treballar juntament amb el Senegal" i visitar "el president del Senegal" durant un discurs fet a Kènia davant del president kenian. L'amfitrió li va haver de corregir l'error. De vegades un no sap ni on és.

El líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, cita en un discurs "aquella distopia escrita per Orwell cap a l'any 84". Es referia a 1984, la cèlebre novel·la ambientada al 1984 i publicada... el 1949. No feu com ell: llegiu.

Twitter (@mterstegen1)

LA FOTO



Tribuna

Les Lucindes de Barcelona

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de Barcelona i regidor de Nou Barris



Foto: Clàudia Campos/ACN

La Lucinda va arribar a Barcelona l'any 2017 des de la República Dominicana. Tenia 26 anys i dos fills preciosos que es varen quedar a Santo Domingo amb els avis. Dos anys més tard van arribar i ara viuen plegats en un barri de Barcelona. La Lucinda treballa al món de l'hostaleria. Bé, això és una apreciació genèrica que cal matisar per evitar confusions: neteja habitacions i fa llits, és a dir, una Kelly. Està contenta perquè amb el seu sou, esforçat i migrat, manté els seus fills i cada mes envia un bon grapat d'euros al seu país per ajudar la família. Ella sap que és el pal de paller de moltes persones i, encara que li costi entendre moltes de les coses que passen a Barcelona, s'esforça a participar i a contribuir en la vida comunitària. No està segura que hi hagi gaire més futur per a ella, però malgrat tot ha fet un curset de català, s'ha apuntat amb entusiasme a l'AMPA del col·legi dels nens i ha tret el nas en un centre de formació digital que Barcelona Activa té al barri. Algú li ha dit que val la pena i quelcom li dona voltes al cap. Potser amb una bona formació podria deixar les habitacions i fer alguna feina menys cansada i amb una mica més de perspectiva. La Lucinda farà el curs d'informàtica d'aquí a un mes, us ho puc assegurar, perquè a poc a poc s'ha adonat que el seu futur depèn d'ella mateixa.

La Lucinda sabia que ser dona no és una rèmorra ni un problema. Ho sabia des de petita, però a casa seva li havien ensenyat una altra cosa i els companys de carrer no l'havien ajudat gaire. Amb 17 anys va tenir el primer fill, d'un home qui sap on para. Tampoc és una tragèdia, li varen dir els pares, ni ets la primera ni seràs l'última i, a més, alguna cosa hi has fet. Amb 22 anys es va casar, ara sí amb un xicot del barri que li va jurar amor etern. El matrimoni encara segueix, però l'amor etern es va esvaïr en poc temps entre paraules gruixudes, alguna clatellada i nits solitàries sense explicacions ni consols. Va marxar sola, amb la promesa de tornar o recollir, és igual, i primer van arribar els fills,

després el marit. Ara té un tercer fill nascut a Barcelona i es diu Josep.

El pare volia posar-li Wilmar, però la Lucinda, no sap ben bé per què, es va entossudir a dir-li Josep. En realitat sí que ho sap. Li va posar Josep perquè ja li podia plantar cara al seu marit. Sembla poca cosa barallar-se per un nom, però ben mirat és una petita conquesta inimaginable només 5 anys enrere. La Lucinda ha descobert que té dret a un contracte laboral, que hi ha sindicats que treballen perquè el sou millori cada any i que els seus caps no són ni deus ni monstres que poden despertar-la de nit com un malson. A l'escola hi té un paper i les mestres li expliquen coses dels nens que no havia ni tan sols imaginat. Té amigues sense papers que li demanen consell i un dia va anar a una reunió de l'Ajuntament on va parlar. Qui ho hagués dit! Va parlar sense por. Va dir el que pensa. Va reivindicar.

El marit de la Lucinda no ho acaba d'entendre. He de dir-ho: mai va a recollir els nens. No és mala persona, ja no és com abans, però li costa trobar feina i passa massa tardes al bar de la plaça de sota casa. De vegades arriba a casa una mica tocat i aleshores se li escapa algun crit, però la Lucinda no afluixa. Els nens són el més important, però ella n'està al davant, i el Josep, amb tres anyets, només té edat per ser estimat. La Lucinda l'ha fet fora de casa tres vegades. La primera van ressonar els crits per tot el veïnat. La darrera va tornar amb el cap abaixat.

Jo no sé si la Lucinda ha tingut sort o no. Caldria anar endavant i enrere moltes vegades per comprovar on és la felicitat, però ara no té por de res i qui sap què hauria fet si hagués de fer aquest trànsit repetit. Com va escriure Hanif Kureishi, no s'hi val posar el cervell expert de l'home madur en el cos magnífic del jove aprenent, perquè la quadratura del cercle és tan impossible com irreal. Per això, aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur.

“

Aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur

”

Flaixos

@ratolinaemma: M'agradaria ser milionària per dedicar-me a fer invents per millorar la vida de les persones amb discapacitat. Què fan els milionaris amb la pasta?

@MAIbercocs: Soc a la Gran Via madrilenya, he entrat a una oficina bancària a fer una cosa, m'han atès en català. M'he passat el putu joc.

@paucusi: De vegades penso que l'única diferència entre la gent que té projectes i la que no és que la que en té qualifica de projectes coses que potser no són tan projectes.



L'equilibri
perfecte

Gaudir i
protegir

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir i protegir a
espaisnaturals.cat

Succés | Denuncien una agressió a l'estació de tren

Una dona ha denunciat que dimecres passat va ser agredida a Granollers Centre per un treballador de la filial de Renfe LogiRail, que la va empènyer i la va tirar a terra després que ella li comentés el seu malestar amb el servei.

Reivindicant el paper de la dona al món de les arts escèniques

» Demà, el Teatre Auditori acollirà la jornada 'Dones i Arts Escèniques'
» El projecte vol ser un espai de trobada i d'intercanvi d'experiències

Olga García
GRANOLLERS



Comptar amb espais de trobada on debatre sobre les necessitats o inquietuds d'un col·lectiu. O, si no, on simplement un grup pugui compartir les seves experiències, els seus punts de vista i les seves reflexions al voltant de qualsevol tema és "molt important". Així ho asseguren des d'Escena Gran, el projecte que coordina i unifica en una única cartellera les programacions dels diferents equipaments culturals de la ciutat i el mateix que ha impulsat la jornada *Dones i Arts Escèniques* que se celebrarà demà al Teatre Auditori. Una trobada adreçada a dones del Vallès Oriental vinculades al món de les arts escèniques, on podran intercanviar coneixements, dialogar i crear entre totes elles un espai de confiança, dins d'aquest sector, que avui dia és inexistent a la comarca.

LA JORNADA

Segons explica a *Línia Vallès* Anna Maimir, del col·lectiu l'Eixida de Granollers, que treballa per triar endavant projectes relacionats amb la cultura i l'educació i que dinamitzarà la jornada de demà, la trobada comptarà amb la participació de 40 dones. "Des de gestores audiovisuals, fins a palleses, actrius o músics", comenta. Tot plegat per "mostrar l'amplitud de branques i varietats que té el sector i posar-les a totes elles en contacte", afegeix.

En aquest sentit, la jornada plantejarà diferents moments on



La jornada es farà demà al Teatre Auditori. Foto: Teatre Auditori

les participants es coneixeran, però on també escoltaran ponències, com la de Paula Grande, de l'Observatori de Gènere del Taller de Músics, i participaran en taules de treball que giraran al voltant de temes com la visibilitat i la presència de les dones en els llocs de gestió cultural, les discriminacions que pateixen o les temàtiques presents a les arts escèniques, entre altres. Tot això, amb la participació de l'actriu i cantant Queralt Albinyana, que al final de la trobada "farà una relatoria cantada de tot el que hagi passat", i de l'associació Granollers Dibuxa, que "il·lustrarà tot el que passi", avança Maimir.

FEMINITZAR EL SECTOR

A través d'aquesta proposta, un dels aspectes que es vol començar a corregir és el fet que al sector de les arts escèniques hi hagi més representació masculina que femenina. Una situació que "fa que hi hagi molt pocs referents feme-

nins i, per tant, que a les dones sempre ens sigui més difícil dedicar-nos a aquest món", lamenta Maimir. Mentre que, d'altra banda, un altre dels aspectes que es pretenen aconseguir és la creació d'una xarxa i de vincles que permetin que, en un futur, aquestes dones puguin tirar endavant iniciatives conjuntament.

Un projecte, per tant, a favor de l'empoderament femení, que segons explica Maimir es començava a coure abans de la pandèmia, s'impulsava l'any passat per primera vegada en format virtual per la pandèmia i enguany s'estrena físicament. Tot plegat, per "reivindicar que les dones juguem un paper igual d'important que el dels homes en el sector i que a nivell de programació i de llocs de feina cal canviar coses, tot i que ja hi ha molts equipaments culturals que estan treballant en aquesta línia, com els d'Escena Gran", conclou Maimir.

Els Xics, a punt per a la seva 31a Diada Castellera

CULTURA ▶ Els Xics de Granollers estan a tan sols dos dies de viure la seva jornada més especial de l'any: la seva 31a Diada Castellera, que se celebrarà diumenge a dos quarts de dotze a la Porxada, on estaran acompanyats dels Castellers de Berga, dels de Sant Cugat i dels Minyons de Terrassa. Ara bé, al llarg de la setmana la colla ha preparat un programa ple d'actes que serviran de preludi del gran dia.

En aquest sentit, dimarts organitzaven un dinar, dimecres feien un correbars i ahir un ta-

ller i un concurs de truites. Mentre que avui hi haurà animació i un sopar i demà, vigília de la Diada, una cercavila, una actuació amb els castellers de la Cerdanya i un altre sopar que en aquest cas serà més festiu. Tot això entre assaig i assaig per fer que diumenge sigui un dia rodó que acabarà amb un dinar de germanor i un concert.

Una jornada en la qual "toca donar-ho tot", comenten els Xics al seu compte de Twitter, on també avancen que afronten la Diada "amb ganes i il·lusió".

La històrica Ganiveteria Masat reobre amb una nova botiga



La nova botiga està situada al carrer Portalet. Foto cedida

COMERÇ ▶ Quan a Granollers es parla de comerços històrics, un dels noms que sempre surt és de Ganiveteria Masat. Un negoci familiar que va tancar la seva botiga física fa vuit anys i que a partir del 2020 va continuar funcionant en format virtual amb el nom de Cookiru. Però ara ha reobert amb un nou local situat al carrer Portalet i amb el nom de sempre.

Segons explica a *Línia Vallès* Albert Masat, copropietari de la botiga juntament amb el seu soci Amador Lucas, van decidir

fer aquest pas en veure que "hi havia molta demanda d'esmolat de ganivets, que era un servei molt complicat d'oferir en línia i que a la vegada també era complicat de trobar la zona de Granollers", on fins ara només s'oferia al mercat dels dijous. Per això, diu que "en la primera setmana que porta oberta la botiga ja ha tingut molta bona acollida".

Tot plegat, mentre mantenen la botiga en línia per vendre ganivets arreu de l'Estat i celebren que aquest any compleixen 136 anys dedicats als ganivets.



Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg



Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Per una mort digna: Mollet, punt d'atenció sobre l'eutanàsia

» Dret a Morir Dignament donarà informació des del Casal Cultural
» El servei funcionarà el primer dijous de cada mes i serà gratuït

SOCIETAT ▶ “Tothom hauria de tenir dret a decidir el moment i la manera d'acabar amb la seva vida, especialment quan pateix una malaltia que provoca un deteriorament físic i psíquic irreversible”. Així ho defensen des de Dret a Morir Dignament (DMD), una associació que defensa l'eutanàsia, que treballa per ampliar aquesta llei i que ha obert un punt d'atenció a Mollet que començarà a funcionar ahir com el primer de tot el Vallès Oriental.

Tal com explica a *Línia Vallès* Concepció Comes, la sòcia i voluntària molletana de DMD que gestiona aquest servei, “és necessari informar sobre l'eutanàsia i explicar que existeixen les voluntats anticipades, que és un document on tu marques d'avantatge quina assistència sanitària vols rebre o rebutjar un cop siguis incapaç de decidir per tu mateix”. Una possibilitat que molta gent desconeix i que “és im-



DMD informará sobre l'eutanàsia des del Casal Cultural. Foto: Arxiu

portant explicar”, afegeix Comes, que el primer dijous de cada mes, de 10 a 12, estarà atenció a tots els ciutadans que s'apropin al Casal Cultural.

En aquest sentit, la voluntària destaca que, tot i que l'aprovació de la llei de l'eutanàsia és un pas important, “encara cal treballar molt perquè la gent sàpiga

en què consisteix i la vegi amb bons ulls”. Una tasca que ella mateixa ha començat a fer a la capital baixvallesana, en ser la ciutat on resideix, amb l'esperança que altres voluntaris de la comarca obrin més punts d'atenció i que la gent interessada no tingui por a dirigir-se a aquest espai o a contactar amb l'associació.



Foto: Perruqueria Vicenç Moretó

El perruquer d'Espanya al Mundial de Qatar és de Mollet

SOCIETAT ▶ Quan el molletà Vicenç Moretó va començar en el món de la perruqueria i la barberia, en cap cas s'imaginava que arribaria a tallar els cabells i les barbes als jugadors de la selecció espanyola de futbol a un Mundial. Però el 28 de novembre viatjarà a Qatar, on se celebra la cita mundialista, per encarregar-se de fer aquesta tasca després de tota una vida dedicada al sector.

En aquest sentit, Moretó va ser reconegut com a millor barber de l'Estat el 2014 i és el propietari de la Barberia Vicenç Moretó de Barcelona i de la Barberia del Norte de Bilabo. Ara bé, no se l'ha escollit només per això, sinó perquè Artero, una empresa que fabrica estris de perruqueria i de la qual el molletà és ambaixador, és un dels col·laboradors oficials de la selecció i el va proposar per fer aquesta feina.

Ciutat | Mollet tindrà un nou espai per a gossos

El govern local ha aprovat inicialment el projecte de construcció d'un espai de lleure per a gossos al barri de Can Borrell, que tindrà 780 metres quadrats amb jocs, fonts d'aigua potable i enllumenat.

Caminada popular contra la contaminació i les males olors

MEDI AMBIENT ▶ Caminar contra la contaminació i les males olors. D'això tracta la iniciativa que han organitzat les plataformes Mollet Respira i Defensa per la Sanitat Pública del Baix Vallès per diumenge. Una caminada que començarà a les 10 del matí des de la plaça Prat de la Riba i que acabarà a l'ermita de Gallecs amb la lectura d'un manifest, a la qual s'han adherit fins a 16 entitats, partits, grups, associacions i sindicats locals.

Segons explica a *Línia Vallès* Antonio López, membre d'amb-

dues entitats, “el tema de la contaminació i de les males olors ve de lluny i, tot i que hem aconseguit algunes coses amb les nostres reivindicacions, encara continua sent un problema preocupant”. “Per això, hem pensat que fer una caminada era una bona opció per sensibilitzar la població i aconseguir que l'Ajuntament prengui cartes en l'assumpte”, afegeix. Tot plegat, amb l'objectiu de “deslliurar-nos d'aquesta xacra que afecta la salut de les persones des de fa molts anys”, conclouen des de les plataformes.

Els Castellers fan la millor actuació de la seva història



Imatge de la Diada de diumenge. Foto: Castellers de Mollet

CASTELLS ▶ Els Castellers de Mollet ho han tornat a fer. I és que després de fer història, fa tan sols un mes, al Concurs de Castells de Tarragona, on van carregar i descarregar el seu primer 4 de 7 amb agulla, han superat la que fins al moment havia estat la seva millor actuació.

Ho feien diumenge a la seva 30a Diada Castellera, on van fer un 5 de 7, un 3 de 7 i un 4 de 7 amb agulla, a més d'un pilar de 4 caminat des de les escales de l'església i un vano de 5, és a dir, dos pilars de 4 i un de 5 simultanis. Un

conjunt de castells que configuren la millor actuació de la colla en els seus 30 anys d'història.

Davant d'aquest èxit, els castellers s'han mostrat molt satisfets i agraiats a través de les xarxes socials per tot el suport rebut i per la implicació de la colla. I és que, tal com avançava a *Línia Vallès* la setmana passada la vicepresidenta dels Castellers de Mollet, Rosalia Arenas, la colla està passant per un “molt bon moment”. Un fet que va permetre que diumenge fos una jornada històrica i plena d'alegria per als de verd claret.



Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

Obres de construcció de la Bòbila de la Societat de Rajolers de Barcelona a Collblanc el 1899. Foto: Arxiu Fotogràfic de Barcelona

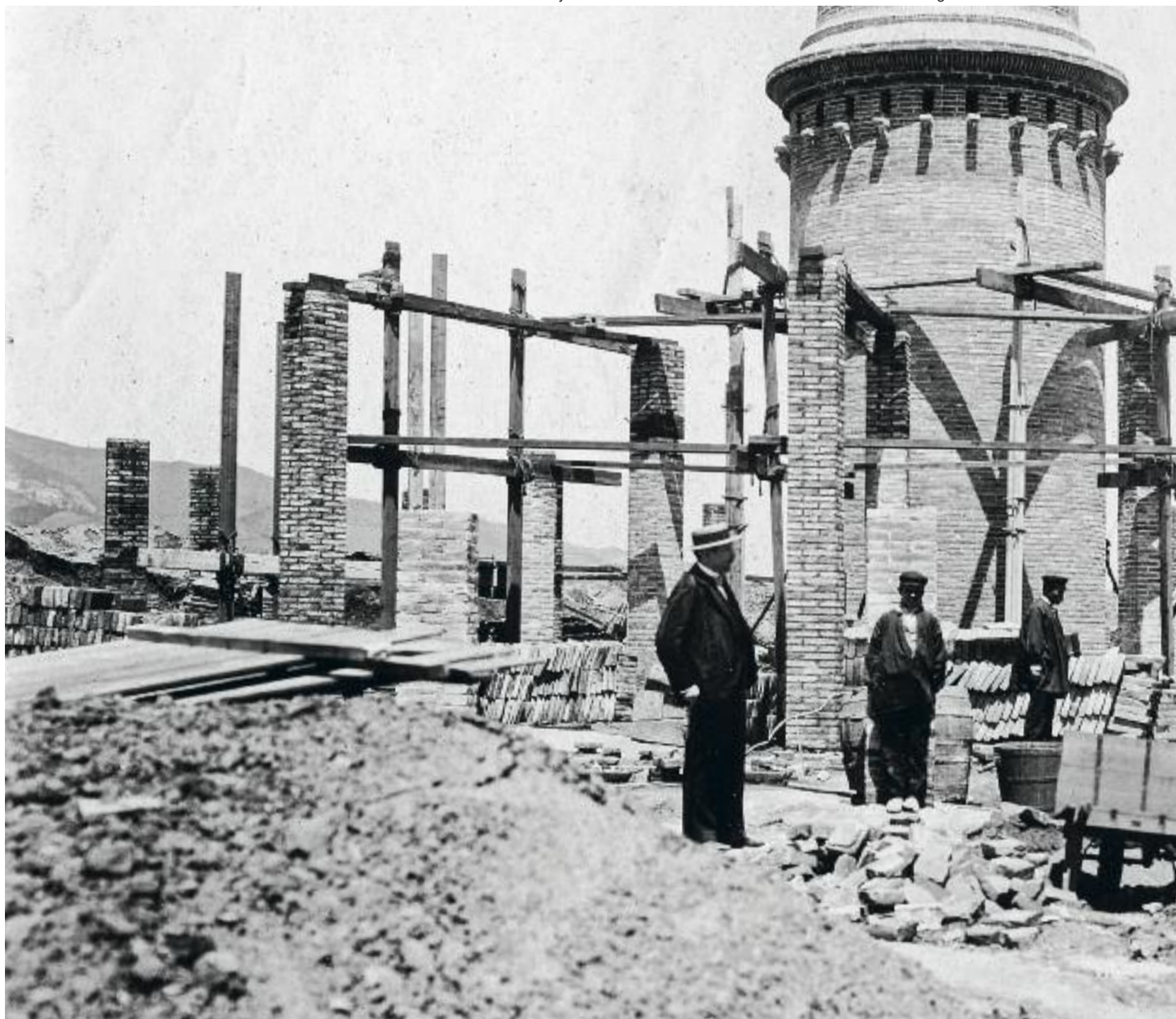
Passen setze minuts de les cinc de la matinada del 4 de maig del 1897. Tomás Ascheri, Antonio Nogués, José Molas, Luis Mas i Juan Alsina, després de gairebé un any de judici, esperen que els botxins disparin. Mas mira l'escamot d'afusellament i els diu amb sorna: "Apropeu-vos més, home!". Seixanta segons després, els cinc homes són executats al fossar del Castell de Montjuïc. Tot i que mai s'ha pogut demostrar la seva culpabilitat, se'ls acusa d'haver perpetrat un dels atemptats més mortífers que recorda Barcelona. El 7 de juny de l'any anterior, mentre una comitiva religiosa avança pel carrer Canvis Nous en direcció a l'Església de Santa Maria del Mar, una bomba esclata a un quart de deu de la nit. L'acte terrorista deixa 12 morts i uns setanta ferits.

L'atemptat del Corpus es produeix en un carrer estret, sota la mirada de centenars de persones, la majoria d'elles jornalers i obrers. Ràpidament, s'assenyala l'anarquisme com a responsable de l'atemptat i comença la cacera de bruixes. Es detenen més de 600 persones, que s'encarceren i es torturen. L'opinió pública, en un inici favorable a l'escarni, de mica en mica va virant. Com explica l'historiador i polític difunt Antoni Dalmau al seu llibre *El Procés de Montjuïc. Barcelona al final del segle XIX*, ni la petició d'indult formulada pel bisbe de Barcelona ni les moltes queixes als diaris de figures com el republicà Pi i Maragall seran suficients per evitar l'execució dels cinc homes. Són el cap de turc d'un procés judicial que arriba a acumular 195 penes de presó, cadena perpètua, deportació o treballs forçats a ultramar.

L'afusellament es produeix en un moment icònic de Barcelona i dels territoris que avui ocupa la metròpoli. Mentre pobles com Badalona estan a punt de convertir-se en ciutats per gràcia reial, Barcelona s'emmiralla en París o Londres. De fet, l'endemà de l'atemptat *La Vanguardia* fa referència a aquesta idea: "S'ha traslocat en un funeral abatiment el bon nom d'una ciutat que amb esforç aconseguia col·locar-se al nivell de les més cultes".

'A BAIX LES MURALLES'

Al tombant de segle, Barcelona culmina el seu procés d'expansió iniciat a mitjan segle XIX. "Fins aleshores, la ciutat se circumscriu al que avui és el districte de Ciutat Vella i està rodejada per l'antiga muralla", afirma l'historiador i periodista Rafa Burgos. El cert és que les condicions de vida intramurs són impossibles. El 1854, per exemple, el còlera ha matat 6.500 persones. "La densitat de Barcelona és altíssima", recalca el també periodista i historiador Albert Torras. És per aquest motiu que la demanda de la ciutadania d'enderrocar les muralles ja es fa sentir els anys 40 i s'acaba concretant el 1854 amb el projecte del doctor Pere Felip Monlau batejat com *A baix les muralles*.



Quan la metròpoli no era la metròpoli

Entre finals del segle XIX i principis del XX, Barcelona i la seva rodalia viuen un procés de canvi mai vist. Es comencen a posar les primeres pedres del que serà la metròpoli que coneixem avui dia. Però com era la capital catalana al tombant de segle? I el Baix Llobregat? Quan va convertir-se en ciutat Badalona?

La iniciativa arriba amb les reticències de l'Estat. "Segons el ministeri de la guerra, a la zona d'extramurs no es pot construir a una distància que correspongui al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres", explica Burgos. Els successius conflictes que ha viscut Catalunya amb l'Estat des del 1714 han fet que les terres que rodegen les muralles siguin militars, i haurà de ser la pressió popular i municipal la que permeti el canvi. "El dia a dia costa de

respirar, i ja a mitjans de segle l'Ajuntament prohibeix posar cap fàbrica amb màquina de vapor dins de les muralles", relata Burgos.

Aquesta època coincideix amb l'inici de la construcció de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, un enginyer militar i, per tant, ben vist des de Madrid, que té per objectiu urbanitzar tot el que són els terrenys agrícoles que hi ha entre Ciutat Vella i els municipis del pla de Barcelona. La seva visió entronca amb les aspiracions de la burgesia del

moment, que, en paraules de Torras, "els anys 60 vol que la ciutat estigui a l'altura de París i acumula dues dècades demanant ser seu de l'exposició universal que acabarà celebrant-se el 1888". Amb tot, els propietaris dels terrenys no veuen amb bons ulls el pla de grans avingudes –també per facilitar el desplegament militar– perquè no els permet construir tants edificis com voldrien i, per això, l'Eixample s'allunya de la visió inicial de Cerdà. Alhora, tots aquests ter-

renys ja fa temps que es fan servir per situar-hi indústries. En són exemples el Poblenou i Sants.

Així mateix, el somni europeista de la burgesia encara es fa més realitat el 20 d'abril del 1897, quan la reina regent Maria Cristina autoritza la capital catalana a annexionar-se els pobles de les Corts de Sarrià, Sant Gervasi Cassoles, Sant Andreu de Palomar, Sant Martí de Provençals, Sants i Gràcia. És la culminació d'un procés que ha començat el 1869 i que



Adeu al mar

● Temps era temps, l'Hospitalet de Llobregat tenia platja. Va ser l'any 1920 quan el municipi va perdre la seva costa i no la recuperaria mai més. La va vendre a Barcelona.

L'actual Zona Franca era aleshores la Marina de l'Hospitalet i representava un territori de més de 900 hectàrees, és a dir, la meitat del seu terme municipal. "Era un terreny on hi havia un conglomerat de pescadors i algunes masies disperses on els pagesos vivien força bé", explica l'historiador i autor del llibre *Quan l'Hospitalet va perdre la platja*, Jesús Vila. "La ciuta-

Europa. El 1920 feia dos anys que havia acabat la Primera Guerra Mundial. Espanya, que es va mantenir neutral, va aprofitar la contesa per millorar la seva situació econòmica, i els industrials catalans van fer l'agost amb aquella guerra. De fet, aquests darrers havien acumulat un poder notable comerciant amb els països enfrontats i van pressionar l'Ajuntament de Barcelona i el govern de l'Estat per dur a terme l'annexió de terrenys. "Es volia ampliar el port per rivalitzar amb Marsella, i a sota de Montjuïc era el millor lloc per fer-ho perquè el mar

L'Hospitalet va vendre la meitat del seu territori a Barcelona l'any 1920. Si no ho hagués fet, avui dia el municipi tindria la seva pròpia platja

dania del centre anava en carro o a peu fins a la platja a banyar-se, perquè aleshores es mirava més cap al mar que no pas cap al riu", afegeix.

Per què l'Hospitalet va decidir vendre la meitat del seu territori? El cert és que l'operació urbanística es va fer a un preu molt baix i beneficiós per a la capital catalana. "A l'Ajuntament de Barcelona li suposava uns guanys impressionants, perquè volia construir una zona logística i industrial on les mercaderies no paguessin impostos perquè es quedaven en una zona franca", detalla l'historiador.

Més enllà d'això, per entendre la venda cal mirar el context internacional que es vivia en aquells temps a

entra a la terra i s'hi podien arrecerar els vaixells", explica Vila.

Per la seva banda, a l'Hospitalet no va ser fins al 1923 –en plena dictadura de Primo de Rivera– que l'operació urbanística va generar malestar entre la població. Fins aleshores, les expropiacions forçoses de terres no havien aixecat polseguera. "Els pagesos no tenien poder polític i els comerciants i petits burgesos del poble no van tenir cap problema a vendre la Marina", relata Vila. Resulta curiós que, dos anys després, el 1925, el rei Alfons XIII atorgués a l'Hospitalet la categoria de ciutat. Així doncs, el municipi va perdre el mar per fer-se ciutat.

no ha estat exempt de reticències per part dels municipis que passen a formar part de Barcelona. "Fins aquell moment són pobles que s'autoabasteixen i que tenen la seva petita indústria que els permet subsistir", afirma Torras. "A la zona hi ha pagesos que baixen a Barcelona per vendre-hi els seus productes", diu Burgos.

L'objectiu de l'annexió, entre altres, és recaptatori, ja que aleshores el Regne d'Espanya està en guerra amb els Estats Units pel control de les colònies de Cuba i de Filipines, i una capital catalana amb més població suposa una millora de la fiscalitat. Així mateix, des de Madrid preocupa que el projecte pugui fer ombra a la capital espanyola.

En poc més de 50 anys, Barcelona s'ha convertit en una ciutat que passa de tenir 235.000 habitants a tenir-ne 544.000 a finals de segle, i que es prepara per arribar al milió el 1930.

EL REBOST DE BARCELONA

Mentre Barcelona anhela ser una ciutat europea, l'Hospitalet és un poble de 5.000 habitants que no rebrà l'estatus de ciutat fins al 1925. Amb tot, segons explica l'historiador Manuel Domínguez, "al tombant de segle les coses es-

tan canviant". Fins aquell moment, el poble ha estat un enclavament agrícola tal com ho és tot el Baix Llobregat. "Al delta, la zona més fèrtil d'Espanya, la producció d'arròs i de blat de moro, i després d'hortalisses, és molt important", detalla Domínguez. Anteriorment, la vinya havia estat un correu notable a la zona, però a causa de la fil·loxera del 1880 i del 1890 acaba desapareixent.

Per a l'historiador Jesús Vila, les zones de Viladecans, Gavà, Sant Boi, el Prat i Castelldefels són, aleshores, les més rellevants des d'un punt de vista agrícola. "S'arriben a fer tres collites l'any perquè són terres molt productives i es beneficien de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recull", diu. "Alimenten la mà d'obra de la gran ciutat", afegeix.

Malgrat això, ja en aquells anys es pot començar a intuir el que serà el futur industrial de la zona. El fet que el territori estigui regat pel Llobregat, un riu eminentment industrial, permet els primers esbossos d'una indústria incipient. "Hi haurà fàbriques tèxtils a Santa Eulàlia i de construcció al que avui és el barri de Sant Josep", assenyala Domínguez. Amb tot, no serà fins al 1915 que es viurà un boom demogràfic i industrial.

"Al delta del Llobregat s'hi feien tres collites l'any perquè eren terres molt productives i es beneficiaven de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recollia"

"A fora dels murs de Barcelona no es podia construir a una distància que correspongués al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres"

EL PRIMER FERROCARRIL

Al tombant de segle, Badalona i el Baix Maresme són dos territoris avançats a la seva època. Diu la llegenda que Miquel Biada, un matoroní que ha fet fortuna a Amèrica, quan presència la inauguració del primer ferrocarril espanyol a Cuba, l'any 1837, exclama: "Quan torni al meu país uniré Barcelona amb el meu poble amb ferrocarril". Després de molts pelegrinatges, l'india compleix el seu somni el 1848. Aquell ferrocarril, el primer de tota la Península, canviarà la història del territori.

Segons la historiadora Montserrat Carreras, abans de l'arribada del tren Badalona és un poble agrícola. "Hi ha petits tallers tèxtils, però a partir de mitjans de segle es produeix un procés d'industrialització molt fort", assenyala. A la ciutat s'hi instal·len fàbriques de cristall, de galetes, de cordes per a la Marina o fàbriques tèxtils. "Aquestes indústries se situen a banda i banda del ferrocarril i, en molts casos, les mateixes fàbriques tenen petites vies de tren que enllacen amb la línia general", afirma Carreras.

El tren ràpidament atrau la població de fora fins a la regió. Així, Badalona passa de tenir 5.700 habitants el 1848 a tenir-

ne més de 19.000 el 1905. "En aquell temps, la gent canvia molt de residència perquè viu de lloguer i, en gran part, a Badalona venen de la Catalunya rural. Però més tard, cap al 1920, també arribarà molta població de la resta de l'Estat", afirma la historiadora.

La industrialització també es veu afavorida per un altre fet. La zona fabril per excel·lència del nord barceloní, Sant Martí de Provençals, està sobresaturada, i a Badalona els terrenys són més barats. Tot i que les seues seguiran a Barcelona, la burgesia de la capital catalana i alguns inversos estrangers instal·len les seves fàbriques al poble que el 1897 aconseguirà la categoria de ciutat. Al mateix temps, aquest procés d'industrialització va aparellat amb una pèrdua gradual de la pesca al municipi i, en sintonia amb el que passa a tota la metròpoli, amb el naixement d'un moviment obrer que aquell any s'intenta reprimir amb el Procés de Montjuïc. La metròpoli comença a ser la metròpoli.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

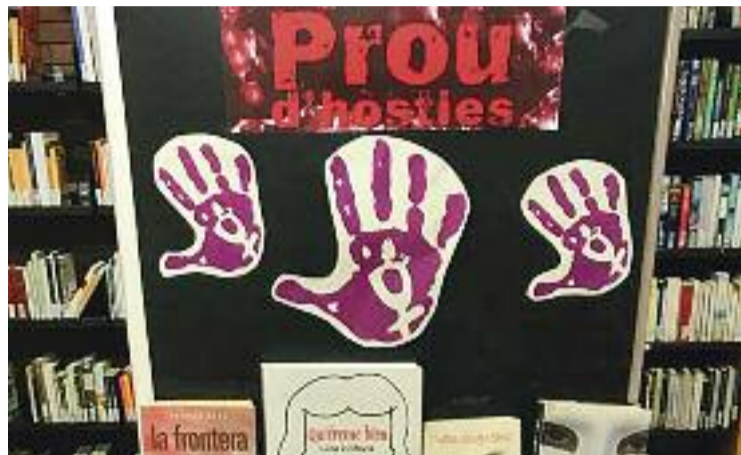


Els Manyacs de Parets tornaran a alçar-se a la plaça de la Vila diumenge a les 12 en la seva 7a Diada Castellera. Una jornada especial, festiva i emotiva per a la colla, on participaran els Castellers de Mollet i els de Sant Feliu.

Parets omple el novembre de propostes feministes

FEMINISME ▶ Amb l'arribada del novembre, com ja és habitual, Parets posa la figura de la dona i el feminisme al centre per lluitar contra les violències masclistes. Tot plegat amb la campanya *Prou d'Hòsties*, que enguany arriba a la seva 12a edició i que inclou tallers, obres de teatre, concerts, exposicions, conferències i monòlegs que s'allargaran durant tot el mes.

Precisament, el tret de sortida al programa es feia ahir a la tarda al Casal de Joves Cal Jardiner, amb un taller d'autodefensa feminista. Ara bé, a partir de la setmana que ve començarà tot el gruix d'activitats, com l'obra de teatre adreçada a alumnes de primària que es farà dilluns, la presentació del protocol d'abordatge de les violències masclistes de Parets que es farà dimarts, o el concert de dissabte Miss Raisa, una coneguda rapera feminista musulmana. Mentre que el dia 15 hi haurà una altra obra de teatre, en aquest cas per a alumnes d'ESO, i el dia 18



Imatge d'arxiu d'una activitat del programa *Prou d'Hòsties*. Foto: Ajuntament

hi haurà un videofòrum per sensibilitzar sobre el tràfic de persones, entre altres.

Tot un conjunt de propostes que serviran de prelude per al 25N, Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra les Dones, que se celebrarà amb la lectura d'un manifest i amb una taula rodona amb expertes en feminisme. Encara que més enllà d'aquesta data també hi haurà activitats, com el monòleg femi-

nista de l'humorista Ana Polo, que es farà el dia 26, o la conferència del dia 28 per a dones que treballen amb dones.

Una quinzena de propostes que "cada any milloren" i que "demonstren que Parets i el seu actual govern són feministes", comenta l'alcalde, Francesc Juzgado, i que fan del programa una campanya feminista de referència no només al municipi sinó també a la comarca.

Anna Moragriega i Núria Dunjó, candidates als Gaudí

CINEMA ▶ Les paretanes Anna Moragriega i Núria Dunjó poden ser les guanyadores del Premi Gaudí a Millor Curtmetratge de l'any. I és que els seus curts han estat preseleccionats per a la 15a edició dels guardons, que se celebrarà el 22 de gener.

"Tenim molta il·lusió i molta esperança", comenta Dunjó, que aquest any va estar nominada als Goya en la categoria de Millor Guió Adaptat pel film *Ama* i que ara aspira a emportar-se el Gaudí com a guionista del curtmetratge *Harta*. Mentre que

Moragriega, la productora que ja es va endur el Gaudí a Millor Curtmetratge l'any passat per *Ni oblit ni perdó*, assegura estar "molt contenta d'haver arribat fins aquí". En aquest cas, amb el seu darrer curt, titulat *Nadia*. Ara bé, "fins al mes de desembre no ens diran si hem estat nominades", afegeix la productora.

Un pas que les faria accedir directament a la gala del cinema català, on ambdues podrien competir per emportar-se l'estatueta, fent així que hi hagi més possibilitats que el guardó acabi a Parets.



A l'esquerra, Dunjó, i a la dreta, Moragriega. Foto: Twitter (@NuriaDunjo)/Aj.

amicdirectes

Creadors de continguts en català

1a Edició

LLUMS, CÀMERA EN DIRECTE I...

ACCIÓ!

Inscriu-t'hi fins al 2 de desembre de 2022 a:

amicdirectes.cat

Si ets alumne/a de 3r o 4t d'ESO, Batxillerat o CFGM participa i guanya el teu premi!

Organitza:



amic associació de mitjans d'informació i comunicació

Amb el suport de:



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

El mes d'octubre van arrencar les activitats del programa *No t'aturis*, adreçat a la gent gran i que proposa tallers de dansa, gimnàstica o de pintura, entre altres. Ja hi ha 216 persones apuntades.

Martorelles posa en marxa els seus pressupostos participatius

MARTORELLES ▶ L'Ajuntament de Martorelles ha donat el tret de sortida a l'elaboració dels pressupostos participatius. D'aquesta manera, el consistori convida els ciutadans a participar i "decidir directament", segons expressen, sobre els comptes municipals. Per fer-ho, primerament es constituirà el Consell del Poble, que farà de motor del procés i que començarà a caminar el dia 14 de novembre, en un acte a la tarda que se celebrarà al Cellar de Carrencà.

Seguidament, es difondrà el procés participatiu perquè els ciutadans puguin dir la seva. En aquest sentit, el 22 de novembre hi ha prevista una nova sessió participativa al Cellar de Carrencà. Serà l'inici de la recollida de propostes dels veïns i veïnes, que s'allargarà fins al 3 de gener. Del 4 al 8 de gener, a més, es procedirà a avaluar i validar les idees, mentre que al final es presentarà al Consell de Poble les propostes que hagin passat la revisió tècnica.



Els veïns poden participar en l'elaboració dels comptes municipals. Foto: Arxiu

La següent fase es farà el febrer, i consistirà en tallers oberts per seleccionar les millors iniciatives, mentre que la primera quinzena del mes de març es procedirà a fer la votació de les preferides.

Des de l'Ajuntament han assegurat que els pressupostos participatius "es regiran pels

principis de transparència, neutralitat institucional, primacia de l'interès col·lectiu, pluralisme, igualtat i no discriminació", entre altres. En aquest sentit, des del consistori destaquen que faran una crida a la participació dels col·lectius més vulnerables, el que consideren "prioritat irrenunciable".

Sant Fost reformarà el pavelló amb els fons europeus

SANT FOST ▶ El Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana ha atorgat 750.000 euros a l'Ajuntament dels fons europeus postpandèmia, perquè pugui portar a terme la rehabilitació integral del Pavelló 1.

Aquest projecte està pendent d'executar des de l'any 2014, quan es va fer el pla estratègic per definir-ne la rehabilitació, el qual va ser redactat per la Diputació de Barcelona.

Sense anar més lluny, el projecte presentat per Sant Fost ha

estat un dels 405 seleccionats per a la rehabilitació d'edificis d'entitats, encaminats a millorar l'eficiència energètica. De fet, ha quedat en el lloc 95 de la llista.

L'Ajuntament destaca que aquesta subvenció se suma a altres aconseguides, com la del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC), de 250.000 euros, i la del programa general d'inversions de la Diputació, de 533.000 euros. Totes dues encaminades també a la renovació i millora del Pavelló 1.



Imatge virtual del Pavelló 1 remodelat. Foto: Aj. de Sant Fost

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Montornès s'entrega a les cures durant una setmana

SOLIDARITAT ▶ Cures. La paraula s'ha posat molt de moda en els darrers temps. Amb tot, a què ens referim quan utilitzem el mot? Parlem del conjunt de tasques quotidianes que generen benestar físic i emocional en els altres i que sovint es produeixen en la intimitat, en la família o en el marc domèstic.

És en aquest àmbit que se centrarà la Cinquena Fira de l'Economia Social i Solidària (FESS). L'esdeveniment, que se celebra a Montornès entre aquest divendres i el 12 de novembre, ha estat batejat amb el lema *Cuidem-nos per poder cuidar*. Així mateix, segons ha informat el mateix consistori, la fira comptarà amb una sessió informativa, un taller i una jornada matinal.

Taller sobre la importància de les cures en l'àmbit de les organitzacions és el nom que rep la xerrada impartida pel col·lectiu Fil a l'Agulla i que se celebra aquest divendres a Can Saurina d'11 a 13 hores.



Un taller es dedica a les treballadores de les cures. Foto: Intermón Oxfam

Per la seva banda, demà dissabte i el 12 de novembre es durà a terme el taller d'autocura per a dones que fan feines de cures, a càrrec de la cooperativa Mujeres Pa'lante, al Casal de Cultura. Es tracta d'un espai que, en paraules del consistori, vol "empoderar" les dones que es dediquen a tasques com per exemple tenir a càrrec

gent gran, a través de "les vivències de les participants".

Finalment, el diumenge, a partir de dos quarts d'11 del matí, serà el torn de la jornada centrada en la tasca de les cures i els recursos disponibles per a famílies amb membres amb diversitat funcional, al Centre Infantil Pintor Mir.

Montmeló inaugura un espai de dol perinatal al cementiri

SOCIETAT ▶ El dol perinatal continua sent un tabú a la nostra societat. Es tracta de la mort d'un nadó durant l'embaràs o al cap de pocs dies de néixer. Sovint es diu a les parelles que han perdut el seu fill en aquestes circumstàncies que són joves i poden tenir més nadons o que és millor que el fill o filla mori ara que més endavant. Per sort, el cert és que les pèrdues d'aquesta mena cada vegada estan menys invisibilitzades gràcies a accions com la que acaba de dur a terme l'Ajuntament de Montmeló. El consistori

ha creat un espai del dol perinatal al cementiri del municipi. "La finalitat d'aquesta zona és facilitar el dol a totes les famílies que han patit una pèrdua i que també sigui un espai per donar visibilitat, i millorar així la comprensió de la societat", afirmen des del consistori.

Aquesta novetat s'emmarca en la renovació de l'equipament que ha consistit a adequar la zona de l'antic cementiri eliminant les barreres arquitectòniques per tal que l'espai sigui totalment accessible.



El cementiri és totalment accessible. Foto: Ajuntament de Montmeló

Hem fet els deures!

adamo
La mega fibra

**BAIXEM ELS PREUS
PERQUÈ ESTALVIÏS 279€**

Fibra **1.000 Mb**
Mòbil **50 GB**

13€
/mes
44€/mes

Descompte durant 9 mesos!



Truca gratis al **900 651 602** o visita'ns a **adamo.es**

Oferta vàlida exclusivament per a nous clients que no hagin contractat Adamo en els últims 3 mesos i que contractin entre el 24/08/2022 al 14/11/2022, tots dos inclosos. No combinable amb altres promocions. Internet: FAST!
+ Mòbil il·limitat 50GB amb la promoció, durant els primers 9 mesos, només pagaràs 13€/mes, després PVP total 44€/mes. Preu final amb IVA i quota de línia inclosos. Promoció subjecta a permanència dels serveis de Adamo durant 12 mesos. Quota d'activació de 12,10€ (IVA inclòs) que inclou la instal·lació d'un router premium. En cas que el client sol·liciti la cancel·lació del servei i es donés de baixa abans de transcorrer 12 mesos, tindrà un càrrec de la part proporcional de 163,35€ (IVA inclòs) en concepte de permanència. Línies addicionals limitades a un màxim de 4 per client. Tarifa Mòbil GB il·limitat permet un ús raonable de fins a un màxim de 150GB a màxima velocitat. Una vegada consumits aquests 150GB es podrà continuar navegant, però la velocitat de navegació baixarà a 16 kbps. Consulta normes d'ús raonable.

La instal·lació de 16 càmeres de vigilància, pendent d'Interior

LA LLAGOSTA ▶ La Junta de Govern Local de la Llagosta ha aprovat inicialment per unanimitat la instal·lació d'un sistema de videovigilància al municipi. Així es detalla al document d'acords de la Junta de Govern Local del mes d'octubre. Concretament, l'Ajuntament vol instal·lar un total de setze càmeres de videovigilància, però haurà d'esperar a rebre el vistiplau del Departament d'Interior per poder-ho fer.

"Volem seguir sent un dels pobles més segurs d'Espanya i per això volem comptar amb les millors eines", ha valorat re-



L'Ajuntament de la Llagosta vol instal·lar 16 càmeres al municipi. Foto: Pexels

El sistema de videovigilància ha de garantir la seguretat i el civisme a la Llagosta

centment l'alcalde de la Llagosta, Óscar Sierra, tal com recull el mitjà *Som la Llagosta*. Sierra

també ha matisat, en les mateixes declaracions, que el projecte està encara pendent d'Interior, que hi ha de donar llum verda.

Les futures càmeres estarien distribuïdes en diferents punts del terme municipal, per tal de garantir la seguretat i el civisme a tot arreu, sense excepció. Així, es col·locarien estratègicament

en els accessos del municipi, així com a l'entrada d'equipaments públics o en àrees més freqüentades pels veïns. En aquest sentit, el sistema de videovigilància ha de servir per detectar, gràcies a la intel·ligència artificial, qualsevol comportament inadequat i perillós, com ara accidents de trànsit o baralles.

Unanimitat al Ple per exigir millores al transport públic

SANTA PERPÈTUA ▶ El Ple Municipal de Santa Perpètua va aprovar per unanimitat, en la sessió ordinària del passat 27 d'octubre, una proposta per exigir diverses millores en matèria de transport públic.

Concretament, el text aprovat reclama la construcció dels intercanviadors ferroviaris de Volpelleres, Hospital General i Barberà del Vallès, així com el *by-pass* de Santa Perpètua i una millora de la línia R8 de Rodalies entre Martorell i Granollers, a proposta de l'Associació

Fem Vallès. Es tracta d'una petició adreçada a Ferrocarrils de la Generalitat, Adif i Renfe.

Pel que fa als intercanviadors, la proposta demana als tres organismes que arribin a un acord al més aviat possible per construir-los. També s'instaura Renfe i Adif a construir la línia orbital ferroviària que uneixi les línies R8 i R4 i que, per tant, connecti Santa Perpètua i Sabadell. D'altra banda, en el document se sol·licita a Territori que s'augmenti la freqüència de pas dels trens de l'R8.



Entre altres coses, demanen millorar l'R8. Foto: Aj. Santa Perpètua

amic

ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM. Inscriu-te fins al 31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

Auriculars sense fils

Organitza:

associació d'ajuntaments i informació i comunicació

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb la col·laboració de:

CONSELLERIA DE CULTURA
FONS EUROPEUS
UNIVERSITAT DE CULTURA
DIRECCIÓ GENERAL DE CULTURA
I BIBLIOTECA

Amb la col·laboració de:

GENERALITAT VALENCIANA
2019 LRU

EDITORIAL BARCINO

FUNDACIÓ CARULLA

Energia | Promovent la rehabilitació energètica

Davant la situació de crisi climàtica que vivim, el Consell Comarcal ha enviat un missatge a les administracions per encoratjar-les a tirar endavant, a través dels fons europeus, la rehabilitació energètica dels edificis que ho necessitin.

La inflació posa el comerç i l'hostaleria contra les cordes

ECONOMIA ▶ Un 250% en el cas de l'electricitat i un 130% en el cas del gas. Això és el que han apujat de mitjana les factures de subministraments dels comerços de la comarca. Un augment que fa que els comerciants es trobin en una situació "molt delicada", sobretot en el cas dels negocis petits, segons adverteixen des de PIMEComerç i des d'associacions comercials com Gran Centre, de Granollers, o Adhec, de Mollet.

Segons explica Lluís Farré, president d'Adhec, a *Línia Vallès*, "actualment, els marges comercials dels negocis locals són mínims". Per això, assegura que "molts ho estan passant malament", no només per l'augment de les factures sinó perquè "la inflació també està afectant la butxaca de les famílies, que en alguns casos ja no poden comprar-se les cinc samarretes que es compraven fa un any i ara n'han de comprar només una". Una situació que també afecta l'hostaleria, que "està patint molt", comenta David Vázquez, president del Gremi d'Hostaleria del



Imatge d'arxiu del Mercat Municipal de Mollet. Foto: Ajuntament de Mollet

Vallès Oriental, a aquesta mateixa publicació.

Segons Vázquez, "hi ha bars i restaurants de la comarca que estan treballant per sota del cost". D'una banda, pel preu de l'energia i dels lloguers, i de l'altra "perquè el preu dels aliments també està disparat", lamenta. "Però tot aquest augment no es pot reflectir en els preus dels menús perquè augmentarien tant que ens quedaríem sense clients", afegeix. Un fet que fa que els mateixos negocis estiguin assumint aquest cost, "que és insostenible

si la situació s'allarga molt més", comenta Vázquez.

En aquest sentit, tant l'hostaler com Farré coincideixen en el fet que, "si no canvia res i les administracions no ajuden, després de Reis molts negocis hauran d'abaixar la persiana". Per això ambdós aprofiten per demanar suport, ja que "ara encara es pot revertir la situació", comenta Vázquez, que reconeix que el Gremi està espantat perquè "si s'actua molt més tard, ja no es podrà fer res i estarem abocats a la mort".

Detinguts per robar a cotxes a la Roca Village

LA ROCA ▶ La Guàrdia Urbana de Barcelona informava dilluns de la detenció de quatre persones per robatoris amb força a 10 vehicles aparcats a La Roca Village. Uns fets que van tenir lloc dimenge a la tarda, quan els lladres van robar motxilles, maletes i alguns aparells electrònics, un dels quals va permetre, gràcies al senyal GPS, que una de les víctimes els seguís i que posteriorment els agents els detinguessin.

Novembre contra la violència masclista

BIGUES I RIELLS ▶ L'Ajuntament de Bigues i Riells ha impulsat un programa amb una desena d'activitats que es faran durant el mes de novembre en el marc del 25N, el Dia Contra la Violència Masclista. Un conjunt de propostes gratuïtes que començaran el dia 12 amb un sopar feminista literari i que acabaran el dia 26 amb una marxa lila i una xerrada sobre la violència masclista en el món de l'esport.

Premiada la rehabilitació de l'antic CAP

LLINARS ▶ La rehabilitació de l'antic CAP de Llinars, que ara funciona com un museu i Espai d'Art gràcies a l'obra de l'arquitecte Manel Gonzalez, ha estat premiada en la 19a edició dels Premis Catalunya Construcció que organitza el Col·legi d'Arquitectura Tècnica de Barcelona, que ha valorat molt positivament la transformació que ha patit aquest espai tan emblemàtic del municipi.

Arriba la 15a edició de la Nit del Terror

LLIÇA D'AMUNT ▶ Els amants del terror i de les experiències fortes estan de celebració perquè demà l'Espai Municipal Can Malé es convertirà en "el laboratori dels horrors", que serà la temàtica d'enguany de la Nit del Terror. Una iniciativa habitual en aquestes dates que, com sempre, organitza l'Ajuntament i l'Associació Juvenil Tricric, i que requereix entrades anticipades per poder accedir-hi.



Zona del carrer Martí i Pol. Foto: Aj.

Els nous pisos de Corró d'Amunt, a Corró d'Avall?

LES FRANQUESES ▶ Fa temps que els veïns de Corró d'Amunt demanen que el Sector C es mantingui com un terreny agrícola i no s'hi construeixin els 31 habitatges uni i plurifamiliars previstos des del 1983. Una demanda que sembla que finalment ha estat escoltada, ja que l'alcalde de les Franqueses, Francesc Colomé, s'ha reunit amb els impulsors del projecte, que són els mateixos propietaris dels terre-

nys, per proposar-los traslladar els pisos a Corró d'Avall. En concret, a la zona del carrer Martí i Pol, en uns terrenys públics que l'Ajuntament cediria als propietaris del Sector C a canvi que aquest els cedissin aquest espai de Corró d'Amunt.

Una proposta que permetria crear habitatge en una de les zones del municipi on hi ha més demanda i que, a la vegada, generaria menys impacte ambiental.

Adeu a la TUT després de 10 anys d'activitat

CANOVELLES ▶ El Consell de la Joventut de Canovelles, conegut com la TUT, posa punt final a la seva activitat amb una diada que se celebrarà demà, després de 10 anys dedicats a donar servei a entitats i col·lectius joves. Una decisió que s'ha pres per la manca de relleu generacional i perquè moltes d'aquestes entitats ja han consolidat la seva activitat, diuen des de la TUT.

A presó un lladre que robava a comerços

CARDEDEU ▶ Els Mossos d'Esquadra van detenir, el 25 d'octubre, un home de 27 anys com a presumpte autor d'onze robatoris amb força a comerços de Cardedeu, i també a altres municipis com les Franqueses i Granollers. Un fet pel qual ara ha entrat a presó, ja que, a més, l'home tenia nombrosos antecedents policials, segons han informat els mateixos Mossos.



Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h



C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124



www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es



Com puc
estalviar a la
meva factura?

Per què costa
tant escalfar
casa meva?

Surt a
compte posar
plaques solars?



Ho expliquem millor
perquè puguis decidir millor.

Naturgy 

naturgy.com

Samanta Villar entrevista diferents
experts independents a la recerca
de respostes clares i senzilles a:

Preguntes freqüents
sobre energia



Escaneja aquest QR
i descobreix tots
els vídeos a Youtube.

Queda camí per recórrer

» L'abandonament de la pràctica esportiva és molt més elevat en les dones que no pas en els homes
 » Les dades mostren que en el pas de la primària a la secundària és quan moltes noies deixen l'esport

Albert Alexandre
GRANOLLERS

Fins que el Barça femení de futbol no va començar a tenir èxits que ha aconseguit en els darrers anys, l'ara considerat un dels millors equips del món era pràcticament desconegut a ulls de la ciutadania. També ho eren les seves jugadores, encara que ara –i per sort– esportistes com Alexia Putellas o Aitana Bonmatí ja apareixen als diaris esportius de referència.

Malgrat això, les diferències entre elles i els seus homòlegs masculins són abismals. Caldrà recordar que la mateixa Putellas, dues vegades premiada amb la pilota d'or, el guardó que determina qui és la millor jugadora del món, cobra del Barça 150.000 euros anuals.

Tot i ser una xifra elevada per a la majoria de mortals, és ridícula si la comparem amb la dels jugadors del primer equip masculí. Qualsevol futbolista de la plantilla masculina cobra més que Putellas. De fet, el porter suplent Iñaki Peña i Alejandro Balde superen en més de 60.000 euros el salari anual de la millor jugadora del planeta. Per si això no fos suficient, Robert Lewandowski, el futbolista millor pagat del club, cobra cada setmana el doble que Putellas en un any i s'embutxaca uns 20 milions anuals, una xifra quatre vegades superior a la del salari de tota la plantilla del Barça femení.

Sigui com sigui, el cert és que les diferències entre l'esport

masculí i el femení comencen molt més d'hora. Concretament, en l'esport formatiu.

PER QUÈ HO DEIXEN ABANS?

Les dades de diferents enquestes demostren que en el pas de la primària a la secundària és quan moltes noies decideixen deixar l'esport. Així ho constata un estudi que es va dur a terme al Prat de Llobregat el 2019 i que va revelar que el 3,4% del jovent que feia esport regularment abans de l'ESO ho deixava quan començava la secundària. El problema és que en el cas de les noies la xifra era molt superior i se situava en el 9,5%. En termes generals, i segons una investigació d'El diari de l'educació, les xifres a Catalunya o a l'Estat són similars a les que es van obtenir al Prat de Llobregat.

Així mateix, un estudi elaborat per l'Hospital Sant Joan de Déu el 2018 considera que els motius d'aquest fenomen són tres. En primer lloc, a certa edat les noies es comencen a decantar per les activitats socials i prioritzen les amistats. En segon lloc, elles són menys competitives que ells i, en gran part, els esports tenen aquest component. Finalment, les noies tenen més dificultats per accedir als esports que els agraden perquè les entitats se centren en els esports típicament masculins.

Podem afegir-hi, veient el cas del primer equip femení de futbol del Barça, que un altre element que convida les noies a abandonar l'esport és la manca de referents d'esportistes d'èxit



Els salaris que es paguen a l'esport femení són molt més baixos que al masculí. Foto: Ajuntament de Barcelona

i de perspectives laborals reals en l'àmbit esportiu.

ANALITZANT LES ENTITATS

La Diputació de Barcelona ha elaborat un informe sobre com les entitats del territori estan impulsant els esports femenins. El document és el resultat d'un estudi qualitatiu en el qual s'ha preguntat com es potencia la pràctica esportiva femenina en una cinquantena de municipis.

El diagnòstic de la Diputació mostra un seguit de situacions que cal esmenar. "L'esport local està molt masculinitzat i això crea dificultats per tirar endavant certes iniciatives sobre igualtat de gènere", assenyala l'organisme referint-se als problemes que hi ha als municipis de més de 50.000 habitants. "Preocupa la davallada en la pràctica esportiva de les noies a par-

tir de l'adolescència", afegeix en aquest sentit.

Per la seva banda, en les localitats d'entre 20.000 i 50.000 habitants, es detecta una necessitat en formació d'igualtat de gènere del personal que es dedica al món de l'esport, com

"L'esport local està molt masculinitzat i això crea dificultats", alerta la Diputació

per exemple els entrenadors. En aquest sentit, els ajuntaments diuen que no tenen eines per arribar a oferir aquests coneixements i demanen la implicació de les federacions esportives per impartir-los.

Pel que fa als municipis de

menys de 20.000 habitants, el problema sorgeix per la manca de recursos. "Els esports convencionals segueixen els estereotips socials", diu l'organisme. "La junta dels clubs acostuma a estar formada per mares i pares dels esportistes, i aquests ja tenen feina i els costa tirar endavant iniciatives esportives més enllà del que toca", afegeix.

És per tots aquests motius que la Diputació ha iniciat una campanya per evitar l'abandonament de la pràctica esportiva per part de les noies. La iniciativa, que porta per lema Les dones fem esport i No ho deixis, va acompanyada de set vídeos testimonials que conviden les noies a fer esport en una de les 9.000 instal·lacions esportives del territori, al medi natural o formant part d'una de les 5.800 entitats esportives i 60 federacions que hi ha.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teva obligació



i en cas de pèrdua,
 pot ser la seva
 salvació!

El valor de la proximitat



EXPOSITORS:

- **Biblioteca de Can Mulà**
C/ Alsina, 1 (Parc de Can Mulà)
Mollet del Vallès
- **Loteries Mollet**
C/ Jaume I Cantonada R.Casanoves
Mollet del Vallès
- **Estació Renfe Mollet-Sant Fost**
Ronda Can Fabregues
Mollet del Vallès
- **Supermercat Caprabo**
Ronda Can Fabregues S/N
Mollet del Vallès
- **Pastisseria Lorena**
C/ Anselm Clavé, 2
Mollet del Vallès
- **Copi Tinta Mollet**
Av. Jaume I, 120
Mollet del Vallès
- **Decathlon Mollet**
Av. Rabassaires, 50
Mollet del Vallès
- **Supermercat Esclat**
C/ Nicaragua, Pl. Can Borrell
Mollet del Vallès
- **Mercat Municipal La Llagosta**
C/ Mercat, 2
La Llagosta
- **Loteries La Llagosta**
C/ Mercat, s/n
La Llagosta
- **Mercat Municipal de Parets**
Plaça Dr. Trueta
Parets del Vallès
- **Loteries Graziella Morelli**
Av Catalunya, 102
Parets del Vallès
- **Híper Vallès**
Ramon i Cajal 1
Parets del Vallès
- **Ajuntament de Martorelles**
Plaça Ajuntament, s/n
Martorelles
- **Mercat Municipal de Sant Carles**
Plaça de la Caserna, s/n
Granollers
- **Forn de Pa Bou**
Av. de la Llibertat, 20
Mollet
- **El rei dels caramels**
Plaça de la Porxada, 3,
Granollers
- **Mercat Santa Perpètua**
Avinguda de Santiga, 7
Santa Perpètua de Mogoda

... a més de
900 botigues
 de la comarca
líniavallès

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN



'Sentir les escultures'

El Palau de la Música Catalana acull, des del passat 27 d'octubre i fins al 4 de desembre, l'exposició *Sentir les escultures*, que explora el fort vincle que existeix entre la música i l'escultura. Es tracta d'una mostra de Naxo Farreras (Barcelona, 1951) que inclou una seixantena d'obres seves, algunes d'inèdites. Tal com ha explicat Farreras en declaracions a l'ACN, cadascuna de les escultures que formen l'exposició conviden a fer un "viatge particular". L'escultor ha recordat també al mateix mitjà que ja fa molts anys que "la música està relacionada" amb la seva feina.

Famosos

Pocs dies després d'haver guanyat el Premi Nacional de Músiques Actuals 2022 del ministeri de Cultura, i mentre està de gira per l'Amèrica Llatina, Sílvia Pérez Cruz (Palafrugell, 1983) ha anunciat que publicarà un nou disc la primavera que ve. És evident, doncs, que la reconeguda cantant viu un moment dolç. De fet, des que va debutar en solitari l'any 2012 no ha parat de conrear èxits. Per exemple, tant aquell mateix any com el 2017 va guanyar el Premi Goya a la millor cançó original, per posar música a *Blancanieves* i a *Cerca de tu casa*, respectivament. Al seu palmarès també hi ha premis Gaudí, Enderrock, Max i Butaca, entre altres. I més que en sumará.

La fitxa

QUI ÉS?

SÍLVIA PÉREZ CRUZ

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les millors veus actuals
Com a compositora ha guanyat dos premis Goya

QUÈ HA FET?

Anunciar un nou disc per a la primavera
Després de guanyar el Premi Nacional de Músiques Actuals

A LES XARXES...

Un talent molt valorat
Té admiradors per tot arreu i a les xarxes queda molt clar

Llibres



Judici a una bruixa catalana
Agustí Alcoberro

Un format híbrid en què ficció i no ficció se sumen per il·lustrar un episodi singular de la història: la cacera de les bruixes. La frontera entre realitat i mite es desdibuixa; tanmateix, les raons històriques i objectives del postfaci d'Agustí Alcoberro, expert en el tema, ens acosten als motius pels quals les bruixes van aparèixer en l'imaginari col·lectiu.

Teatre



El papa
Anthony McCarten

Lluís Soler i Xavier Boada es converteixen en dos pontífexs aparentment oposats com són Benet XVI, l'intel·lectual tradicionalista i ultraconservador, i Francesc, el reformista radical i extravertit. Ambdós representen a la perfecció el destí simbòlic del pontificat: decidir què és peccat i què és permisible.

Al Teatre Akadèmia de Barcelona.

Música



Direm nosaltres
Cesk Freixas

El cantautor Cesk Freixas ha convertit en cançons diversos poemes de Roc Casagran per crear el seu darrer disc, *Direm nosaltres* (U98 Music). Poeta i músic han treballat plegats per fer-ho possible. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, Freixas ha reconegut que troba a faltar que els "autors d'avui dels Països Catalans musiquin els seus poetes".

Pelis i sèries



El cuarto pasajero
Álex de la Iglesia

El Julián, un divorciat de 50 anys amb problemes econòmics, recorre a una aplicació per compartir el seu cotxe amb desconeguts i, especialment, amb algú que ja no ho és tant: la Lorena, una jove que viatja sovint a Madrid. El conductor vol aprofitar el trajecte per confessar-li els seus sentiments, però un inquietant passatger provocarà un gir inesperat.

ESTILS DE VIDA

Al·lèrgia a la tardor o als àcars?

Foto: Freepik



i SALUT

Associem les al·lèrgies a la primavera, però la tardor també en provoca unes quantes. Sobretot a conseqüència de l'augment de les concentracions d'àcars en la pols domèstica. Allò que coneixem popularment com al·lèrgia a la pols no és altra cosa que una reacció als àcars, uns aràcnids mil·limètrics que s'alimenten de la pols i de les restes de pell humana que es queden retingudes en coixins, llençols o sofàs. Les restes dels seus àpats són les que provoquen als humans esternuts, moqueig, congestió nasal, llagimeig i envermelliment dels ulls. Però la cosa es pot complicar i derivar en asma i sensació d'ofec, especialment en el cas dels infants.

El problema és que la tardor és el caldo de cultiu perfecte per als àcars, especialment amb el clima mediterrani. Els nivells de concentració a les llars poden arribar a duplicar-se o fins i tot a triplicar-se, en comparació amb els mesos d'estiu, per culpa de l'increment de la humitat. A més, les recents temperatures tan altes, pròpies de finals d'estiu, afavoreixen la reproducció dels àcars, cosa que els multiplica encara més. L'única opció, a banda de la immunoteràpia, és mantenir-los a ratlla.

Les claus

VENTILACIÓ

Si ventileu les habitacions diverses vegades al dia, reduireu la presència dels àcars

LLUM

La llum solar els perjudica, per això és una bona idea deixar-ne entrar la màxima possible a la llar

ASPIRAR

Quan escombrem, el que fem és remoure la pols i redistribuir-la: és molt millor aspirar-la

FUNDES

Les persones especialment sensibles haurien de fer servir fundes antiàcars o roba de llit sintètica

Foto: Freepik



**Amb amor
i responsabilitat**



... ADOPTA
als que han estat abandonats

Connecta amb la natura



Glaciar Verdiblau

Edificis Aire i Cel · Edificis Llum

Viu connectat amb allò que realment importa.
La teva casa a Llinars, naturalment.

 **Llinars del Vallès**
al costat de l'Auditori

900 053 612
www.inmoglaciar.com

Promou

 **inmoglaciar.**
Construïm confiança